



NORGES HØYESTERETT

Den 22. januar 2009 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Matningsdal, Utgård og Tønder i

HR-2009-00160-U, (sak nr. 2009/60), straffesak, anke over beslutning:

A

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

K J E N N E L S E:

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens beslutning om å nekte anke over tingrettens dom i straffesak fremmet, jf. straffeprosessloven § 321 annet ledd.
- (2) A, født 13. februar 1970, ble ved X tingretts dom 24. september 2008 domfelt for overtredelse av straffeloven § 229 første straffalternativ jf. § 232. Straffen ble satt til fengsel i seks måneder.
- (3) Domfelte anket til Hålogaland lagmannsrett. I anken ble det anført at det ikke var bevismessig grunnlag for å anvende straffeloven § 232, og subsidiært ble det anført at straffen var for streng. Ved beslutning av 5. november 2008 nektet lagmannsretten anken fremmet, jf. straffeprosessloven § 321 annet ledd. Denne beslutningen er ikke begrunnet ut over at lagmannsretten fant det klart at anken ikke ville føre fram, og at den derfor burde nektes fremmet.
- (4) *Domfelte* har anket lagmannsrettens beslutning til Høyesterett. Det anføres at domfellelsen bygger på et uriktig faktisk grunnlag, idet han ikke stakk fornærmede med kniv eller saks, men forsvarte seg med en bilnøkkel. Domfelte har ikke nedlagt noen påstand.
- (5) *Påtalemyndigheten* er kjent med anken.
- (6) Hålogaland lagmannsrett har behandlet anken også som en begjæring om omgjøring, og traff 5. januar 2009 beslutning om ikke å omgjøre beslutningen av 5. november 2008.

- (7) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at etter straffeprosessloven § 321 sjette ledd kan nektelse av å fremme en anke ankes på grunnlag av feil ved saksbehandlingen.
- (8) I Høyesteretts kjennelser av 19. desember 2008 i HR-2008-02175-S, HR-2008-02176-S og HR-2008-02177-S er det avgjort at FN-konvensjonen om sivile og politiske rettigheter artikkel 14 nr. 5 medfører at en ankenektelse etter straffeprosessloven § 321 annet ledd må begrunnes. Nektelsesbeslutningen er, som nevnt, ikke begrunnet. Dette medfører likevel ikke at den må oppheves dersom den begrunnelsen som er gitt i beslutningen av 5. januar 2009 tilfredsstillende kravene i artikkel 14 nr. 5, jf. Rt. 1998 side 2021.
- (9) Om kravet til begrunnelse uttales det i HR-2008-02175-S avsnitt 104 at som utgangspunkt "må begrunnelsen inneholde det som trengs for å vise at det har skjedd en reell overprøving. Vanligvis må en slik begrunnelse kunne gjøres summarisk, det vil si i en kortfattet og sammentrengt form, knyttet til det som anføres i anken." Videre uttales det i avsnitt 105 at begrunnelsen "må vise at de feil som påberopes ved tingrettens avgjørelse, er oppfattet, og hvorfor anken klart ikke vil føre fram". Og i avsnitt 106 uttales det at kravet til begrunnelse "vil måtte variere betydelig alt etter karakteren av den enkelte sak – fra begrunnelser på en eller to setninger, til noe mer utførlige vurderinger av rettslig eller faktisk art".
- (10) I beslutningen av 5. januar 2009 har lagmannsretten gitt følgende begrunnelse for å nekte anken fremmet:
- "Lagmannsretten finner det enstemmig klart at anken ikke kan føre frem. Slik både fornærmede og siktede har forklart seg, hersker det ingen tvil om at tingrettens bevisvurdering under skyldspørsmålet er riktig. Herunder er det ikke tvilsomt at skadene som siktede påførte fornærmede, ble påført ved bruk av særlig farlig redskap, jf. bl.a. dok 07,02. Heller ikke foreligger det vesentlig misforhold mellom den handling siktede er funnet skyldig i, og den fastsatte straff, jf. straffeprosessloven § 344."**
- (11) Det fremgår av tingrettens dom at den domfelte erkjente å ha stukket fornærmede, men påstod at det var en bilnøkkel som var anvendt. Dette er gjentatt i anken til lagmannsretten. Som det fremgår av sitatet foran fremhever lagmannsretten særlig en epikrise fra Y sykehus i X fra januar 2008 hvor det er gitt følgende beskrivelse av skaden:
- "I tillegg til stikk i nakke, ser man også 2 stikkskader lenger ned; venstre bakflate, det lengste ca. 2,5 cm. langt, og er 5 – 6 cm. dypt, men går ikke inn i brysthule. Har enda 1 stikksår ca. 15 cm. ned, dette er grunnere, ca. 1 cm. i lengde."**
- (12) Ankeutvalget forstår lagmannsrettens henvisning til denne epikrisen slik at det er lagt til grunn at det ikke er rimelig tvil om at skadeomfanget viser at skadene er påført med kniv eller annet skjærende redskap. På bakgrunn av hva som har vært omtvistet i denne saken er denne begrunnelsen tilstrekkelig til å vise at lagmannsretten har undergitt anken vedrørende anvendelsen av straffeloven § 232 en reell overprøving.
- (13) Om kravet til begrunnelse for ikke å fremme en anke over straffutmålingen uttales det i storkammerkjennelsen avsnitt 107 at "hvor faktum er klart, og hvor problemstillingen består i å innplassere saken i en etablert straffutmålingspraksis, vil begrunnelsen for at anken klart ikke vil føre fram, kunne bli svært kort – særlig når man tar i betraktning terskelen i straffeprosessloven § 344 for når ankeinstansen kan endre den utmålte straffen". Den begrunnelsen lagmannsretten har gitt er kort, og består i realiteten stort sett bare av en gjengivelse av innholdet i straffeprosessloven § 344. En begrunnelse med dette innholdet er

ofte ikke tilstrekkelig, men da den foreliggende saken straffutmålingsmessig er relativt oversiktlig, er ankeutvalget kommet til at den begrunnelsen lagmannsretten har gitt, tilfredsstiller det siterte kravet.

(14) Anken må etter dette forkastes.

(15) Avgjørelsen er enstemmig.

S L U T N I N G :

Anken forkastes.

Karl Arne Utgård
(sign.)

Magnus Matningsdal
(sign.)

Bård Tønder
(sign.)

Riktig utskrift: